

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.11.2010
KOM(2010) 662 slutlig

2010/0325 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning

MOTIVERING

1. Bakgrund

I artikel 17.3 a i tillämpningskonventionen till Schengenavtalet fastställs att ”Verkställande kommittén skall även fatta nödvändiga beslut som rör [...] för visering tillåtna typer av resedokument”. I enlighet med den artikeln utarbetade verkställande kommittén 1998 och 1999 två beslut ”om utarbetandet av en handbok om handlingar i vilka en visering kan införas” (SCH/Com-ex (98) 56 och SCH/Com-ex (99) 14), och därefter utarbetades den nuvarande ”Tabell över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas”. I bilaga 11 till de gemensamma konsulära anvisningarna angavs vissa kriterier för ”Resehandlingar i vilka viseringar kan införas”. I och med ikraftträdandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (nedan kallad *viseringskodexen*) den 5 april 2010 upphävdes emellertid såväl artikel 17.3 i tillämpningskonventionen till Schengenavtalet, vilken utgjorde rättslig grund för SCH/Com-ex (98) 56 och SCH/Com-ex (99) 14, som de gemensamma konsulära anvisningarna.

I artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 789/2001 föreskrivs att ”Varje medlemsstat skall meddela rådets generalsekreterare vilka ändringar den önskar göra i [...] handboken om handlingar i vilka en visering kan införas”. I artikel 3 i samma förordning föreskrivs att ”Rådets generalsekretariat skall ansvara för utarbetandet av reviderade versioner av [...] handboken om handlingar i vilka en visering kan införas”. Även förordning (EG) nr 789/2001 upphävdes genom viseringskodexen.

Den nuvarande tabellen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas (nedan kallad *tabellen*) består av fem delar:

- I: Resehandlingar i vilka en visering kan införas, omfattande handlingar utfärdade av alla de tredjeländer vars medborgare omfattas av viseringstvång, de tredjeländer vars medborgare inte omfattas av sådant tvång och de medlemsstater som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut.
- II: Utlänningspass som utfärdats av Schengenstaterna och i vilka en visering kan införas, omfattande utlänningars resehandlingar (eller främlingspass eller pass för utländska medborgare), resehandlingar för flyktingar (Genèvekonventionen av den 28 juli 1951) och resehandlingar för statslösa personer (New York-konventionen av den 28 september 1954).
- III: En lista med resehandlingar som utfärdats av internationella organisationer, omfattande tolv handlingar utfärdade av internationella organisationer.
- IV: Gradvist upprättande av en dokumentation med kopior av dessa handlingar (denna del utarbetades aldrig).
- V: Information om kända falska pass.

Tabellen uppdateras regelbundet på grundval av medlemsstaternas underrättelser till rådets generalsekretariat. Konsoliderade versioner offentliggörs vanligtvis en gång om året.

Tabellen har två syften: För det första gör den att gränskontrollmyndigheterna kan kontrollera om en viss resehandling erkänns med avseende på passage av de yttre gränserna och för det

andra kan den konsulära personalen kontrollera om alla de medlemsstater som tillämpar den gemensamma viseringspolitiken erkänner en viss resehandling med avseende på påförande av visering. Den territoriella giltigheten hos den visering som utfärdats och påförts resehandlingen måste motsvara territoriet tillhörande den medlemsstat som erkänner resehandlingen, det vill säga om en medlemsstat inte erkänner en viss resehandling, har innehavaren av den resehandlingen inte tillträde till den medlemsstatens territorium. Bestämmelserna om utfärdande av visering anges i artikel 25.3 i viseringskodexen.

Enligt artikel 5.1 a i kodexen om Schengengränserna ska tredjelandsmedborgare vara ”innehavare av en eller flera giltiga resehandlingar som tillåter passage av gränsen”.

Motiv och syfte

Den nuvarande tabellen över resehandlingar, som härstammar från den period då Schengensamarbetet var mellanstatligt, behöver anpassas till Europeiska unionens institutionella och rättsliga ramar. Den rättsliga grunden för Schengenbestämmelserna om viseringspolitiken och för de ”normer och förfaranden som medlemsstaterna skall följa när de utför personkontroller vid [yttre] gränser” är artikel 77.2 a och 77.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Vissa bestämmelser i viseringskodexen hänvisar till medlemsstaternas erkännande eller icke-erkännande av resehandlingar som utfärdats av tredjeländer. Det görs endast en indirekt hänvisning i kodexen om Schengengränserna till medlemsstaternas erkännande eller icke-erkännande av resehandlingar som innehas av tredjelandsmedborgare som vill passera de yttre gränserna. I den nuvarande tabellen förtecknas även resehandlingar som ger innehavaren rätt att passera de yttre gränserna.

Det finns i dag ingen systematisk övervakning av förteckningarna över de resehandlingar som utfärdats av tredjeländer. Därför är medlemsstaterna inte skyldiga att ange om de erkänner de förtecknade resehandlingarna eller inte, vilket skapar rättslig osäkerhet för innehavarna av vissa resehandlingar, eftersom de riskerar att vägras inresa eller får en visering med begränsad territoriell giltighet som endast ger dem rätt att resa till de länder som erkänner deras resehandling. Om det i tabellen anges att en resehandling inte erkänns är detta dessutom ofta inte resultatet av ett avsiktligt beslut av den berörda medlemsstaten att inte erkänna resehandlingen, utan ett misslyckande att ta ställning beträffande resehandlingen i fråga.

Eftersom medlemsstaterna har ensam behörighet att erkänna resehandlingar, är det inte möjligt att införa regler för harmonisering av erkännandet av resehandlingar. Syftena med detta förslag är därför endast att införa en mekanism för att se till att förteckningen över resehandlingar utfärdade av tredjeländer uppdateras fortlöpande, skapa en centraliserad mekanism för teknisk bedömning av sådana resehandlingar och, slutligen, se till att medlemsstaterna för varje resehandling i förteckningen tar ställning till om de erkänner den eller inte. Förslaget möjliggör emellertid även informationsutbyte inom en rådgivande kommitté i syfte att nå en gemensam ståndpunkt bland medlemsstaterna om huruvida en viss resehandling ska erkännas eller inte erkännas.

2. Rättsliga aspekter

Syftena med detta förslag är att införa en mekanism för att se till att förteckningen över de resehandlingar som utfärdats av tredjeländer uppdateras fortlöpande, skapa en centraliserad mekanism för teknisk bedömning av sådana resehandlingar och, slutligen, se till att medlemsstaterna för var och en av resehandlingarna tar ställning till om de erkänner den eller

inte. Strukturen på förteckningen över resehandlingar har moderniserats och kopplats till förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav.

Tabellen kommer också att innehålla information om dels resehandlingar utfärdade av medlemsstater som inte tillämpar Schengenregelverket, dels resehandlingar utfärdade av medlemsstater till tredjelandsmedborgare, flyktingar enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 och statslösa personer enligt New York-konventionen av den 28 september 1954, dels resehandlingar utfärdade av internationella organisationer, bl.a. Förenta nationerna, Europeiska unionen, Nato och Internationella rödakorskommittén.

Det har även skapats en koppling till viseringskodexens bestämmelser om Schengensamarbetet (artikel 48). I artikel 48.1 c föreskrivs att "en uttömmande förteckning över resehandlingar som utfärdas av värdlandet" ska införas. Detta kommer att bidra till att hålla uppgifterna uppdaterade.

Del V i den nuvarande tabellen – "Information om kända falska pass" – har inte tagits med i förslaget. Förteckningen de falska resehandlingar som inte erkänns kan inte betraktas som uttömmande och har därför mycket begränsat mervärde.

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 77.2 i EUF-fördraget, eftersom det är den rättsliga grunden för Schengens verkställande kommittés beslut SCH/Com-ex (98) 56 och SCH/Com-ex (99) 14 i rådets beslut 1999/436/EG av den 20 maj 1999 om fastställande, i enlighet med relevanta bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen, av rättslig grund för samtliga bestämmelser och beslut som utgör Schengenregelverket (bilaga C, artikel 4)¹.

Förslaget innebär att de administrativa förfarandena förenklas för myndigheterna (på EU- eller medlemsstatsnivå). Genom inrättandet av en centraliserad mekanism i form av en rådgivande kommitté som kan utföra teknisk bedömning av resehandlingar utfärdade av tredjeländer och av säkerhetsnivån på dessa kommer bördan att fördelas, eftersom resultaten av dessa utvärderingar kommer att delas mellan alla medlemsstater och dubbelarbete sålunda undviks.

Om förslaget antas medför det att gällande lagstiftning upphävs.

3. Samråd med berörda parter

Den 3 oktober 2008 organiserade kommissionen ett expertmöte i syfte att se över tabellen över resehandlingar. Experter från 23 medlemsstater deltog.

Medlemsstaterna efterlyste ett rättsligt instrument

- o genom vilket det införs en mekanism som säkrar att uppgifterna om resehandlingar utfärdade av tredjeländer uppdateras regelbundet,

---

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 17.

- o genom vilket det införs en centraliserad mekanism för teknisk bedömning av resehandlingar utfärdade av tredjeland till stöd för medlemsstaterna vid deras beslut om erkännande av resehandlingar,
- o genom vilket det införs en mekanism som gör det obligatoriskt för medlemsstaterna att ta ställning till alla resehandlingar i förteckningen,
- o som, eventuellt, gör det möjligt att nå en harmoniserad ståndpunkt om ”traditionella” typer av resehandlingar (vanliga pass, diplomatpass och tjänstepass/officiella pass/särskilda pass),
- o genom vilket tabellen grundas på listorna i bilagorna I och II till rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav,
- o genom vilket den nuvarande strukturen hos tabellen bibehålls men del V utelämnas,
- o som säkerställer att tabellen läggs ut på Internet och underhålls av kommissionen. Den elektroniska databasen bör innehålla provexemplar av alla förtecknade resehandlingar.

I kommissionens förslag beaktas alla förslag som lagts fram av experterna, med undantag för förslaget om en större harmonisering av erkännandet på grund ovannämnda rättsliga hinder och förslaget om inrättandet av en online-databas med provexemplar av alla resehandlingar. Kommissionen stöder till fullo det sistnämnda förslaget men anser att de främsta problemen med den nuvarande tabellen över resehandlingar är den ostrukturerade uppdateringen av uppgifterna om resehandlingar utfärdade av tredjeland och de negativa konsekvenserna på operativ nivå (i synnerhet när det gäller utfärdande av enhetliga viseringar) av medlemsstaternas misslyckande att ta ställning till om de erkänner resehandlingar eller inte. Därför bör prioritet främst ges till att skapa kanaler och rutiner för att lösa dessa problem. Att upprätta en databas skulle ta tid och resurser i anspråk och försena antagandet av det rättsliga instrument som fordras för att åtgärda mer brådskande problem. På lång sikt skulle man kunna åstadkomma synergier med Fado (ett onlinesystem för utbyte av information om falska och äkta resehandlingar som inrättades genom gemensam åtgärd 98/700/RIF och drivs av rådets generalsekretariat) genom att skapa en online-tabell över resehandlingar som bygger på vissa element i Fado (t.ex. bilder av provexemplar av resehandlingar), och därigenom undvika en kostsam överlappning av insatserna. Förteckningen över resehandlingar, såsom den föreslås av kommissionen, och senare ändringar av denna kommer att göras tillgängliga i elektronisk form i databasen Circa.

I ett mötesdokument som kommissionen sammanställde inför expertmötet i oktober 2008 gavs ett antal alternativ som medlemsstaternas experter tog ställning till.

För att öka harmoniseringen och samtidigt bevara medlemsstaternas behörighet att ensamma besluta om erkännande av resehandlingar valdes alternativet att inrätta ett rättsligt instrument som möjliggör en mekanism för att upprätta en förteckning över resehandlingar där såväl informationen om resehandlingar utfärdade av tredjeland som medlemsstaternas uppgifter om vilka resehandlingar de erkänner uppdateras regelbundet.

4. Konsekvensanalys

Det är inte relevant att göra en konsekvensanalys, eftersom syftena med förslaget är att anpassa den nuvarande tabellen över resehandlingar till Europeiska unionens institutionella och rättsliga ramar, göra det nuvarande systemet mer effektivt och upprätta en ram för utbyte av information om beslut tagna i medlemsstaterna på nationell nivå.

5. Proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna

Tabellen över resehandlingar är en oumbärlig del av Schengenregelverket rörande gränser och visering. Syftena med förslaget är att anpassa den nuvarande tabellen över resehandlingar till Europeiska unionens institutionella och rättsliga ramar, göra det nuvarande systemet mer effektivt och upprätta en ram för utbyte av information om beslut tagna i medlemsstaterna på nationell nivå.

6. Val av regleringsform

Erkännande av resehandlingar krävs för genomförandet av den gällande unionslagstiftningen (dvs. kodexen om Schengengränserna och viseringskodexen): Det är nära kopplat till tillämpningen av bestämmelserna i Schengenregelverket rörande personkontroller vid de yttre gränserna och utfärdande av viseringar för kortare vistelse. Med tanke på att medlemsstaterna har ensam behörighet att erkänna resehandlingar blir regleringsformen ett beslut från Europaparlamentet och rådet, eftersom det bara avser en översyn och modernisering av tabellen över resehandlingar.

7. Budgetkonsekvenser

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av förslaget till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) På grundval av artikel 17.3 a i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985² upprättades genom besluten SCH/Com-ex (98) 56³ och SCH/Com-ex (99) 14⁴ en handbok om resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas. Dessa beslut bör anpassas till Europeiska unionens institutionella och rättsliga ram.
- (2) Förteckningen över resehandlingar utfärdade av tredjeland bör övervakas systematiskt för att se till att medlemsstaternas myndigheter med ansvar för behandling av viseringsansökningar och gränskontroll förfogar över riktiga upplysningar om de resehandlingar som uppvisas av tredjelandsmedborgare. Utbytet av information mellan medlemsstaterna om resehandlingar utfärdade av tredjeland och om medlemsstaternas erkännande av dessa resehandlingar och tillgängliggörandet av denna information i sin helhet bör moderniseras och effektiviseras.
- (3) Enligt artikel 48.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar⁵ ska en uttömmande förteckning över resehandlingar som utfärdas av värdlandet upprättas inom ramen för det lokala Schengensamarbetet.
- (4) Det bör införas en mekanism som säkrar att förteckningen över resehandlingar uppdateras regelbundet, som möjliggör en gemensam teknisk bedömning av de förtecknade

---

² EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

³ EGT L 239, 22.9.2000, s. 207.

⁴ EGT L 239, 22.9.2000, s. 298.

⁵ EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

resehandlingarna, om så är nödvändigt, och som gör det obligatoriskt för medlemsstaterna att för var och en av resehandlingarna i förteckningen ta ställning till om de erkänner den eller inte.

- (5) Medlemsstaterna bör förbli ansvariga för erkännandet av resehandlingar med avseende på passage av de yttre gränserna och med avseende på påförande av visering.
- (6) Medlemsstaterna bör meddela sina ställningstaganden beträffande samtliga resehandlingar och sträva efter att harmonisera ställningstagandena beträffande de olika typerna av resehandlingar.
- (7) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁶.
- (8) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket⁷ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A, 1 B och 1 C i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet⁸.
- (9) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket⁹ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A, 1 B och 1 C i rådets beslut 1999/437/EG, jämfört med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹⁰.
- (10) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A, 1 B och 1 C i rådets beslut 1999/437/EG, jämfört med artikel 3 i rådets beslut 2008/261/EG¹¹.
- (11) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt deltar inte Danmark i antagandet av detta beslut och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning. Eftersom detta beslut syftar till att utveckla Schengenregelverket med tillämpning av bestämmelserna i avdelning V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, kommer Danmark att, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en period av sex månader efter det att rådet har beslutat om detta beslut besluta huruvida det ska genomföra beslutet i sin nationella lagstiftning.

---

⁶ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁷ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁸ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁹ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁰ EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.

¹¹ EUT L 83, 26.3.2008, s. 3.

- (12) Detta beslut innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i vilket Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket¹². Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som därmed inte är bindande för eller tillämpligt i Förenade kungariket.
- (13) Detta beslut innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i vilket Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket¹³. Irland deltar därför inte i antagandet av beslutet, som därmed inte är bindande för eller tillämpligt i Irland.
- (14) När det gäller Cypern utgör detta beslut en rättsakt som är en utveckling av Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.
- (15) Detta beslut utgör en rättsakt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom detta beslut fastställs en förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas (nedan kallad *förteckningen över resehandlingar*) och en mekanism för upprättande av förteckningen.
2. Detta beslut ska tillämpas på resehandlingar såsom nationella pass (vanliga pass, diplomatpass, tjänstepass/officiella pass eller särskilda pass), provisoriska resehandlingar, resehandlingar för flyktingar eller statslösa personer, resehandlingar som utfärdats av internationella organisationer och passersedlar.

Artikel 2

Upprättande av förteckningen över resehandlingar

1. Kommissionen ska upprätta förteckningen över resehandlingar med bistånd från medlemsstaterna och på grundval av information som samlats in inom ramen för det lokala Schengensamarbetet, såsom anges i artikel 48.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar.
2. Förteckningen över resehandlingar ska upprättas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 7.2.

---

¹² EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

¹³ EGT L 64, 7.3.2001, s. 20.

Artikel 3

Förteckningens struktur

1. Förteckningen ska bestå av tre delar.
2. Del I ska bestå av resehandlingar utfärdade av de tredjeländer och territoriella enheter som förtecknas i bilagorna I och II till rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav¹⁴.
3. Del II ska bestå av följande resehandlingar utfärdade av Europeiska unionens medlemsstater:
  - a) Resehandlingar utfärdade till tredjelandsmedborgare.
  - b) Resehandlingar utfärdade till flyktingar enligt Förenade nationernas konvention angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951.
  - c) Resehandlingar utfärdade till statslösa personer enligt Förenade nationernas konvention om statslösa personers rättsliga ställning av den 28 september 1954.
  - d) Resehandlingar utfärdade av Förenade kungariket till brittiska medborgare som inte är medborgare i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland i den mening som avses i unionslagstiftningen.
4. Del III ska bestå av resehandlingar utfärdade av internationella organisationer.
5. I regel gäller upptagandet i förteckningen av en resehandling samtliga serier av den resehandlingen som fortfarande är giltiga.
6. Om ett tredjeland inte utfärdar en viss typ av resehandling, ska detta anges genom att ”utfärdas ej” skrivs in i förteckningen.

Artikel 4

Underrättelse om erkännande eller icke-erkännande av förtecknade resehandlingar

1. Inom en månad från översändandet av den förteckning som anges i artikel 2.1 ska medlemsstaterna för var och en av resehandlingarna underrätta kommissionen om de erkänner resehandlingen eller inte.
2. Inom ramen för den kommitté som avses i artikel 7.1 ska medlemsstaterna utbyta information om skälen till att de erkänner eller inte erkänner en given resehandling i syfte att nå en harmoniserad standpunkt.
3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om varje ändring av ett tidigare ställningstagande till om en given resehandling erkänns eller inte.

---

¹⁴ EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

Artikel 5

Utfärdande av nya resehandlingar

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om nya resehandlingar enligt artikel 3.3 a–c.
2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om nya resehandlingar utfärdade av tredjeland, medlemsstater och internationella organisationer enligt artiklarna 3.2 och 3.3 d och 3.4. s
3. Kommissionen ska uppdatera förteckningen i enlighet med de underrättelser och den information som den mottar och ska uppmana medlemsstaterna att för var och en av resehandlingarna underrätta kommissionen om de erkänner resehandlingen eller inte i enlighet med artikel 4.
4. Den uppdaterade förteckningen ska upprättas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 7.2.

Artikel 6

Bedömning av resehandlingars tekniska standard

1. För att bistå medlemsstaterna vid deras bedömning av den tekniska standarden på resehandlingarna kan kommissionen i överensstämmelse med förfarandet i artikel 7.2 företa en teknisk analys av resehandlingarna.
2. Resultatet av den tekniska analysen av en resehandling ska meddelas medlemsstaterna.

Artikel 7

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (kommittén för resehandlingar).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 8

Offentliggörande av förteckningen

Kommissionen ska göra förteckningen, inklusive underrättelserna enligt punkt 4, tillgängliga för medlemsstaterna och allmänheten via en ständigt uppdaterad elektronisk publikation.

Artikel 9

Upphävanden

Besluten SCH/Com-ex (98) 56 och SCH/Com-ex (99) 14 ska upphävas.

Artikel 10

Ikraftträdande

1. Detta beslut träder i kraft den [...] dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Samtliga bestämmelser i beslutet ska tillämpas från och med ikraftträdandedagen utom artikel 9 som ska tillämpas från och med dagen för kommissionens första offentliggörande av förteckningen enligt artikel 8.

Artikel 11

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i [...].

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande